

Τάφος Β

Είναι δεύτερος σε μέγεθος εξωτερικών διαστάσεων τάφος, με περίπου 8Χ8 μ., και δεύτερος (ισομεγέθης σχεδόν με τον τάφο Δ) σε εσωτερικές διαστάσεις θαλάμου, που είναι 3,44x2,56 και ύψος 2,42 μ. Εντοπίσθηκε σε απόσταση λίγων μέτρων βόρεια και δυτικά από τον τάφο Α και σε ελάχιστα χαμηλότερο επίπεδο. Στη δόμηση διαπιστώνεται μεγάλη διαφορά με τον τάφο Α, αφού εδώ οι λιθόπλινθοι περιμετρικά περιβάλλουν απλώς το θάλαμο και δεν προχωρούν ενιαία με τους πλευρικούς τοίχους του σε βάθος. Αποτελούνται από δύο ή τρεις επάλληλες σειρές, που σε πολλά σημεία είναι διαταραγμένες και διαρπαγμένες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η περιμετρική αυτή κατασκευή αποτελούσε τη βάση ευθυντηρία για υπέργειο λατρευτικό κτήριο πάνω από τον τάφο.

Ο ταφικός θάλαμος, ωστόσο, προβάλλει ανεξάρτητος και λόγω του μικρού μεγέθους σώζει τους μονόλιθους της επίπεδης στέγης, μήκους 3,41, ύψους 0,83, πλάτους 0,45 μ., οι οποίοι ενισχύονταν με ξύλινο δοκάρι, όπως δείχνουν οι εγκοπές για την ένθεσή του. Οι αρχαίοι τυμβωρύχοι σύλησαν τον τάφο από τρύπα που άνοιξαν σε μία από τις λιθοπλίνθους της οροφής με μεγάλο πάχος 0,83 μ.. Οι λιθόπλινθοι αυτές εξωτερικά συνδέονται με σιδερένιους μολυβδο- χοιμένους συνδέσμους σε σχήμα Ζ. Οι δόμοι που υπάρχουν στο δάπεδο του θαλάμου -τμήμα ενός έφερε στιλπνό κόκκινο επίχρισμα- προϋποθέτουν κατασκευή κλίνης.

Σχεδόν σε άμεση επαφή με τη δυτική εξωτερική πλευρά του τάφου εντοπίστηκαν έντονα ίχνη πυράς, από όπου περισυλλέχτηκαν δύο σιδερένιες αιχμές και υαλοποιημένα από την καύση όστρακα.

Διαρπαγμένα τα πολύτιμα κτερίσματα του μνημειακού τάφου και σε αυτά που απέμειναν περιλαμβάνονται τμήματα από 12 τουλάχιστον αλαβάστρινα αλάβαστρα, λίγα οστέινα τμήματα με εγχάρακτη δια- κόσμηση, όστρακα αγγείων με έντονα ίχνη καύσης και τέσσερις μικροί χρυσοί ρόδακες.

Μπορεί να ενταχθεί στο β' μισό του 5ου αι. π.Χ. και είναι μεταγενέστερος οικοδομήματος με ταφικό-λατρευτικό χαρακτήρα, που περιβάλλει τον τάφο Δ και το νοτιοδυτικό τμήμα του οποίου κατέστρεψε με το χτίσιμό του.